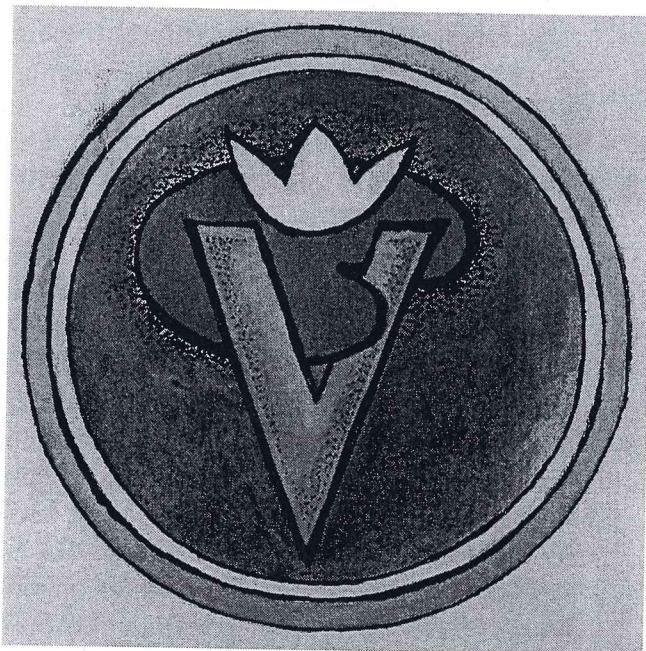

VAIDAVIŅA

VAIDAVAS PAGASTA PAŠVALDĪBAS IZDEVUMS

Mūs gaida vēlēšanu diena. Izmaiņas būs, taču pieredzes, kā viss veidosies, īsti nav nevienam. Mums šajās vēlēšanās ir svarīgi cilvēki, kurus ievēlam, no kuriem varam gaidīt reālu darbu un rūpes par mums visiem. Turot rokās deputātu kandidātu sarakstus, nedomāsim par daiļrunīgākajiem solījumiem, bet par gudru, tālredzīgu darbu, kura augļiem būs jāienākas vēl gadus desmit, divdesmit uz priekšu laika ritējumā. Tāpēc piedalīsimies vēlēšanās, jo cita veida, kā ietekmēt notikumus mūsu valstī, mums nav.

Par darbu

Jūs strādājat, lai turētos vienā solī ar zemi un ar zemes dvēseli. Jo būt bezdarbībā nozīmē kļūt par svešinieku gadalaikiem un atpalikt no varenā dzīves gājiena, kas lepnā padevībā soļo pretī bezgalībai. Kad tu strādā, tu esi stabule, caur kuras sirdi plūstot, stundu čuksti pārvēršas par mūziku. Kurš no jums vēlētos būt stabule, mēma un klusa, kad visas pārējās dzied vienā balsī?

Allaž jums ir teikts, ka darbs esot lāsts un strādāšana esot nelaime. Bet es jums saku, ka strādādami jūs piepildāt daļu no zemes nākamības sapņa, kas tika jums nolemts, šim sapnim dzimstot. Un, veltījot sevi darbam, jūs patiesībā mīlat dzīvi. Un mīlēt dzīvi caur darbu nozīmē pietuvoties dzīves visdziļākam noslēpumam.

Ko nozīmē strādāt ar mīlestību? Tas nozīmē aust audumu no savas sirds pavedieniem, it kā savu mīļoto nāktos ietērt šai audumā. Tas nozīmē celt namu ar mīlestību, it kā savu mīļoto nāktos vest šai namā. Tas nozīmē sēt sēklu ar maigumu un ievākt ražu ar prieku, it kā savu mīļoto nāktos cienāt ar šiem augļiem. Tas nozīmē apdvest visas lietas, ko tu darini, ar savas dvēseles elpu

Un zināt, ka svētie senču gari stāv ap tevi un tevī noraugās..

Halīls Džibrāns

PRAVIETIS

Eseja „Latvieši – nākamajos 90” (saīsināta)

*“...izpēti, kurš senlaikos ir bijis
svētības un laimes ceļš, tad staigājiet pa to un
jūs atradīsiet mieru savai dvēselei.”
(Jeremijas grāmata 6:16, Bībele).*

.. Cilvēka prāts nemitīgi tiecas pēc stabila pamata. Tas meklē „miera ostu” - drošu vietu, uz kuras stāvēt, izdarīt savus spriedumus, vērtējumus un pieņemt lēmumus. Neatkarīgi no prāta, mums katram Dievs ir devis iekšējo kompasu – sirdsapziņu. Šodienas medijos bieži dzirdam – pievilcīga āriene ir panākumu atslēga. Tādējādi, uzsverot ārējo, iekšējais cilvēks nevilšus paliek otrā plānā. It kā sekundārs. Bet tā tam nav jābūt, jo prieks, miers un vispārēja cilvēka apmierinātība nāk no iekšienes. Gudrais Sālamans ir teicis: „Pāri visam, kas jāsarga, sargi savu sirdi, jo no turienes rosās dzīvība!”. Kā šī atziņa var palīdzēt latviešu tautai? Ļoti svarīgi mums saprast šo ļoti būtisko lietu: lai latviešu tautas soļi būtu droši un skatiens vienmēr būtu vērsts pāri grūtībām, mums ir jāatceras, no kurienes mēs nākam. Ja esam aizmirsuši savas tautas izcelšanās vēsturi, tad esam kā koks bez saknēm, kas ilgi nespēs pretoties pasaules vējiem. Progress nav ātruma, bet virziena jautājums. Tikai spēcīga sakņu sistēma mūsu tautu pasargās visstiprākajās vētrās un ļaus noturēt pareizo virzienu.

Mūsu tauta ir Atmosas nācija. Bet tik ļoti maz cilvēku to zina! Un tiešām – apstiprinās apgalvojums, ka informācija ir lielākais ierocis - gan labos, gan ļaunos nolūkos. Pēc 700 verdzības gadiem, kad bads, mēris un ilgstošā karadarbība bija iznīcinājusi 2/3 Latvijas zemnieku, tikai Dievs varēja piecelt mūsu tautu no dubļiem, kuros tā atradās 18. gs. sākumā! Krogu tīkls pār izpostīto zemi tolaik izpletās gandrīz tikpat strauji kā mūsdienu Latvijā lielveikali un 18.gadsimta vidū Vidzemē jau tika saskaitīti 933 krogi un tikai 29 skolas. Tas ir - 32 krogi uz vienu skolu! Mūsu senči nespēja rast mieru un atvieglojumu nedz miesai, nedz dvēselei, nedz garam. Arī tā laika baznīcu sistēma bija vājš mierinājums, jo cilvēki nesaprata tur sludināto un pat, ja kāds to spēja saprast, tomēr vēlme to noglabāt savā sirdī ātri izzuda. Tā laika mācītāji paši neizdzīvoja to, par ko viņi

sludināja. Vārdi baznīcā un darbi ārpus tās apgāza sludināto un no Dieva Vārda teikto.

Bet, neskatoties uz to, attālajā Saksijā (Vācijā), grāfa Nikolaja Ludviga fon Cincendorfa īpašumos radās vienota un brālīga kopiena, kurā 100 gadu skanēja "nepārtrauktā lūgšana", lūgšana par misiju un tās cilvēkiem. Šie vīri un sievas sevi sauca par hernhūtiešiem un šiem cilvēkiem ticība uz dzīvo Dievu nebūt nebija kā rezerves ritenis, bet tieši pretēji – ticība bija stūre, kas vadīja katru viņu lēmumu. Viņi divos gadu desmitos no Hernhūtes izsūtīja vairāk misionāru nekā divos gadsimtos no visas reformācijas baznīcas kopā. 1729. gada rudenī no Hernhūtes kopienas Saksijā Rīgā, Vidzemē, ierodas trīs brāļi Hernhūtes dibinātāja Kristiāna Dāvida vadībā. Vidzemē viņi pavadīja dažus gadus, apgūstot latviešu valodu, un pavisam drīz - 1739. gadā, "uguns nokritusi no debesīm, un sirdis sāk degt... Tā ir liela atmoda." (No laikabiedru liecībām). Ir daudz liecību, ka cilvēki nožēloja savus grēkus esot uz lauka, bieži, pat nemaz nedzirdējuši sludināšanu, tie metās ceļos un piesauca Lielo Sāpju Vīru, lai tas nomazgātu no grēkiem viņu netīrās sirdis.

Būtiskas bija pārmaiņas, kas skāra izglītību, jo 18.gadsimta laikā tajos apgabalos, kuros darbojās brāļu draudzes, lasītpratēju skaits pieauga no 0,5-0,6% līdz 80-88%. Tik daudz lasīt protošu zemnieku tolaik nebija gandrīz nekur citur Eiropā. Viens no brāļiem Kaudzītēm, Reinis Kaudzīte, kura vecāki bija hernhūtieši, ir teicis: „Tikai par pirmo soli, grēka ceļā ejot, grēks atļauj cilvēkam pašam nospriest, bet tos citus visus turpmākos soļus izvēlas nu grēks pats, un cilvēks paliek tikai tas gājējs.”. Šo svarīgo patiesību mūsu tautas apziņā nu bija izgaismojis Pats Dievs. Un dažu gadu desmitu laikā bija dzimusi jauna tauta, kas apzinājās, ka tā ir radīta pēc Dieva līdzības un tēla, tā vairs nebaidījās muižnieku rīkstes un pagāniskās kultūras vietu zemnieku sirdīs ātri ieņēma slavas dziesmas Radītājam.

Vai latviešu tauta bija mainījusies? Noteikti jā, jo, pirmkārt, tagad tā bija tauta, kas apzinājās sevi kā veselumu, vienību. Kopš 13. gs. latvieši bija dzīvojuši nepilnas nācijas statusā, bez savas nacionālās aristokrātijas un inteliģences, intelektuāļiem, bez kuriem nav notikusi neviena atmoda. Hernhūtiešu kustība likvidē šo trūkumu. Izglītības un inteliģences līmenis strauji aug, tautā rodas pašapziņa, ko veicina garīgais patriotisms.

Otrkārt, tagad vidusmēra latvietis strādāja par godu Dievam, nevis cilvēkiem. Katrs darbs tika darīts godprātīgi un tas lielā mērā sekmēja ātru zemnieku atbrīvošanos no dzimtbūšanas, kā arī spēcīga vidusslāņa veidošanos tautā.

Treškārt, revolucionāri izmainījās situācija izglītībā un muzikālās kultūras attīstībā. Tika rīkoti skolotāju semināri, apmācības. Mūsu tauta sāka „runāt” uz papīra. Šajā laikā pat tādā Apgaismības centrā kā Francijā starp zemniekiem grūti bija atrast kādu lasīt vai rakstīt pratēju.

Šeit vietā pieminēt, ka arī Vaidavas pagastā - „Jaunveļķos” 18.gs. bijis Brāļu draudzes saiešanas nams. 19.gs. sākumā šajā namā darbojusies skola. „Jaunveļķos” dzīvojis pēdējais draudzes sludinātājs – tētiņš Zēvalds. Pie „Trēziņu” mājām atrodas „Trēziņu” senkapi – hernhūtiešu Tētiņu kapi (valsts nozīmes arheoloģijas piemineklis).

Vēl varētu minēt daudzus citus faktus, kas nogulsņējušies vēstures arhīvos, tomēr svarīgākais ir uzdot jautājumu – ko šodienas latvietis var paņemt no tā, ko piedzīvoja mūsu senči 18.-19.gs.? Slavenais krievu rakstnieks Fjodors Dostojevskis ir teicis: „Mūsdienu cilvēka nopietnākās problēmas rodas no tā, ka viņš ir zaudējis savas un Dieva kopdarbības apjēgsmi, kas vērsta uz to, lai īstenotos tas, ko Viņš paredzējis cilvēcei”. Tas ir kā naglai uz galvas! Kamēr latviešu tautas sirdīs dega Dieva Gars, tikmēr mūsu tauta gāja pa svētības ceļu, bet, kad sirdis, kas kalpoja Dievam, atdzisa, nomainījās paaudze pēc paaudzes, tad lēnām izira skaisti saauštā un stiprais tautas linums.

Šī atmoda bija ledlauzis mūsu tautas dvēselē. Šodien mums ir vajadzīgs tieši tas pats Dievs, tieši tā pati degsme un mīlestība uz Viņu. Tad mūsu valsts un tauta pastāvēs vēl 90, 180 un 270 gadus. Atņemot no šodienas 2009. gada šos 270 gadus, mēs atgriezāties tālajā 1739. gadā, kad "Uguns nokritusi no debesīm, un sirdis sāk degt... Tā ir liela atmoda". Lai Dievs dod, ka mūsu tauta var atkal izdzīvot himnā dziedātos vārdus „Dievs, svētī Latviju”!

*Andis Apsītis,
Vidzemes augstskolas nepilna laika
Tūrisma organizācijas un vadības
profesionālās augstākās izglītības
bakalaura studijas programmas students*

Mēs lepojamies!

Izlasot presē ziņu par kādas mūsu pagasta iedzīvotājas ļoti nozīmīgiem radošajiem sasniegumiem, sajutu sevī pamudinājumu uzrakstīt „Vaidaviņai”.

Katrs mēs nākam ne tikai no savas ģimenes, bet arī no kādas konkrētas vietas – sava pagasta. Mans darbs ir devis iespēju zināt pēc vārda un uzvārda un pazīt vaigā gluži vai katru pagasta iedzīvotāju. No rajona preses vai citiem laikrakstiem uzzinot, ka kāds no mūsu pagasta iedzīvotājiem – liels vai mazs - kādā savas dzīves sfērā ir guvis nozīmīgus panākumus, mani pārņem īpašas sajūtas. Tas ir prieks un lepnums par mūsējiem.

Jau vairākkārt esmu iedomājusies par to, ka „Vaidaviņai” būtu nepieciešams atrast vietu slejai „Mēs lepojamies!”, kurā īsā tekstā atspoguļotos apkopojums par mūsējo sasniegumiem, kas bijuši publicēti citā presē. Šāda sleja būtu vajadzīga īpaši tagad, kad dzīves apstākļu pasliktināšanās dēļ daudziem ir bijis jāatsakās no rajona u.c. laikrakstu abonēšanas. Lasot par vaidaviešu sasniegumiem, mēs, manuprāt, sajostos vienotāki un vienlaicīgi – ar savām labajām domām atbalstītu mūsējos.

Līdz šim līdzīgu darbu veikusi Vaidavas pamatskola, kura regulāri informē „Vaidaviņas” lasītājus par savas skolas audzēkņu sasniegumiem mācību darbā. Bet, kad pamatskola pabeigta, ziņas uz „Vaidaviņu” vairs „nepienāk”. Nenoliedzu, ka katra cilvēka darbs, kurš tiek veikts godprātīgi, ir cildināms. Tomēr, piekritīsi, ka sasniegumi, kas tiek vērtēti un atzīti par labākajiem, ir īpašāki.

Bet nu – Unas Meisteres teksts, speciāli *Dienai*, kas vēsta par **Mārīti Mastiņu**, kura joprojām (cik neticami!) ir mūsu pagasta iedzīvotāja:

„Ja kāds rakstītu latviešu modes vēsturi, šī gada 26.aprīli notikumu kalendārā varētu iekrāsot ar sarkanu. Protams, mazliet pārspīlēts, tomēr latviešu modes dizaineru – Mārītes Mastiņas (26) un Rolanda Pēterkopa (26) jeb *Mareunrols* – uzvara prestižajā Starptautiskās modes un fotogrāfijas festivālā Jērā (Francija) ir lielākā starptautiskā atzinība, ko līdz šim

saņēmis kāds no Latvijas modes māksliniekiem.

Marenunrols [tērpu] kolekcija „Privātdetektīvs” ieguva divas galvenās balvas no trim iespējamām. Tas kļuvis par nebijušu precedentu visā festivāla vēsturē.”

Mēs priecājamies par taviem sasniegumiem, Mārit!

Plašāk lasiet – laikraksta „Diena” pielikumā nedēļas žurnālā „SestDiena” 9.-15.maijs 2009, vēl – laikrakstā „Liesma” 16.05.2009. Laikraksti pieejami Vaidavas pagasta bibliotēkā.

Judīte Apsīte,

Vaidavas pagasta padomes sekretāre

Vaidavas pagasta padome 28.05.2009.
sēdē nolēma:

1. Dot atzinumu būvniecības priekšlikumam īpašumā „Bišu dārzi”.
2. Dot atzinumu būvniecības priekšlikumam īpašumā „Lielšķirbas”
3. Iznomāt daļu pašvaldībai piederošās zemes „Vidusbrieži” un slēgt lauku apvidus zemes nomas līgumu.
4. Atļaut izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamam īpašumam „Jaunpūpoli”
5. Atļaut izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamam īpašumam „Vīķi”
6. Samazināt maksājumu izpērkot saimniecības „Robežnieki 1” zemi
7. Piešķirt līdzekļus Valmieras novada vēlēšanu norisei no pārvaldes budžeta kopā Ls 638.00
8. Piedalīties Eiropas Reģionālās attīstības fonda 3.1.3.3.1. apakšaktivitātē „Speciālās izglītības iestāžu infrastruktūras un aprīkojuma uzlabošana” un veikt rekonstrukcijas darbus Vaidavas speciālajā internātpamatskolā.
9. Nodrošināt pašvaldības līdzfinansējumu Vaidavas speciālai internātpamatskolai Eiropas Reģionālās attīstības fonda 3.1.3.3.1. apakšaktivitātes „Speciālās izglītības iestāžu infrastruktūras un aprīkojuma uzlabošana” projekta realizācijai - Ls 14760,00

10. Apstiprināt Vaidavas pagasta teritorijas plānojumu 2004.-2016.g. ar 2009. gada grozījumiem un izdot saistošos noteikumus Nr.4 „Vaidavas pagasta teritorijas plānojuma grafiskā daļa un teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi”.

11. Papildināt ar biedrību „Vaidavas ezera pārvalde” noslēgto nomas līgumu.

12. Dot atzinumu būvniecības priekšlikumam īpašumā „Skujnieki 1”.

Mācību gadu noslēdzot.

2008./2009.m.g. beidzies 1.-8.klašu skolēniem. Devītklasnieki vēl kārtu eksāmenus un ieskaites, jo viņu mācību gads beigsies ar izlaidumu 13.jūnijā. Novēlam viņiem izturību un zināšanu noturību visa eksāmenu laika garumā, labu padarītā darba vērtējumu un veiksmīgu iestāšanos citās mācību iestādēs.

Rezumējot II semestra mācību rezultātus, izsniedzam atzinības skolēniem, kuri godprātīgi un apzinīgi attiekušies pret mācību darbu. Lepojamies ar bērniem un sakām paldies – 1.klasē – Annijai Karitonei, Mārim Sietinsonam, Dzintaram Janstovičam, Zanei Janstovičai, Zanei Ziedonei, 2.klasē – Madarai Vīrei, Ričardam Arnim Brēdem, Laurai Veitei, Austrim Jānim Lancmanim, Liānai Madarai Mačukānei, 3.klasē – Emīlam Ralfam Zagorskim, Haraldam Jēgeram, 4.klasē – Selmai Kalniņai, 5.klasē – Sabīnei Annai Zīvertei, Aģnesei Vītolai, Jetei Žaklīnai Strāderei, Lilitai Cīrulei, 6.klasē – Dacei Gailei, Zanei Justamentei, 8.klasē – Luīzei Biļinskai, Mārim Gailim, Kristapam Zīvertam un viņu vecākiem.

Noslēgsies arī Latvijas dabas fonda organizētā makulatūras vākšanas akcija. Vaidavas pamatskola kopā ar Vaidavas iedzīvotājiem Viju Mastiņu, Hertu Lejiņu, Laimoni Mīlenbergu uz Līgatnes papīrfabriku nogādājuši 2 t 515 kg makulatūras. Liels paldies visiem, kas atbalstīja šo akciju, īpašs paldies visčaklākajiem – Annijai Karitonei (1.klase), Paulam Tenim Lazdiņam (6.klase), Ģirtam Emīlam Ābelem (4.klase), Oļģertam Jēgeram (5.klase), Sabīnei Annai Zīvertei (5.klase), Paulai Annai Lazdiņai (pirmsskolas grupa), Jetei Strāderei

(5.klase), Haraldam Jēgeram (3.klase),
2.klases kolektīvam..

16.-18.jūnijā grupa skolēnu dosies uz Kaiu sadraudzības skolu Igaunijā. Skolēniem būs iespēja apceļot kaimiņvalsti, nostiprināt savas angļu valodas prasmes, attīstīt sevi dažādās darbnīcās, mācīties saprasties ar vienaudžiem. Vēl ir iespējams pieteikties pie skolotājas Vairas Vīras. Ceļa un ēšanas izdevumi – Ls 12. Labu atpūtu vasaras ieskaņā garantējam.

Bet jauki pavadīt vasaru vēlam visiem skolēniem, viņu ģimenēm un skolotājiem! Uz tikšanos 1.septembrī atkal skolā!

Skolas administrācija

Ir jāskatās nākotnē!

Arī Vaidavas pagasta, tāpat kā daudzu citu Latvijas pagastu, iedzīvotājiem pirms pašvaldību vēlēšanām daudz jautājumu: kā visi kopā dzīvosim jaunajā Valmieras novadā, kas mainīsies, kas paliks kā bijis? Šis ir īstais laiks lai apdomātu, kādu turpmāk vēlamies redzēt savas dzīvesvietas attīstību un izlemtu, kurus savu interešu pārstāvjus vēlamies redzēt novada pārvaldē.

– Nav precīzi zināms, kas un kā būs, - viss atkarīgs no tiem, kurus ievēlēs, atzīst Vaidavas pagasta padomes izpilddirektore Mairita Jirgensone: – Cilvēkiem pašlaik trūkst stingra pamata zem kājām – ir vajadzīgs apstiprinājums, ka pamatpakalpojumi pagastā joprojām būs pieejami. Grāmatvede, zemes mērnieks, komunālā nodaļa, sociālais dienests u.c. – tas ir nepieciešamo pakalpojumu minimums. Nākotnē, iespējams, gan nāksies šaurināties – pa vienam cilvēkam nodaļā, nevis diviem kā līdz šim. Turklāt, piemēram, jau tagad mūsu sociālais dienests darbojas arī Zilajā kalnā. Jaunievēlētajiem deputātiem, lemjot par visām šīm lietām, vispirms būs jādomā par cilvēkiem un tad – par finansēm. Visu jau nevar naudā rēķināt!

Bet tikmēr var izvērtēt darbus, kas jau paveikti, pārdomāt, kā turpināt jau iesākto un būt gataviem, ka nāksies par zināmām lietām arī pacīnīties. Stāsta M.Jirgensone un Vaidavas pagasta padomes priekšsēdētājs Aksels Bārda: – Esam uzrakstījuši divus lielus projektus: par

skolas informatizāciju un kultūras centra renovēšanu. Uztādīts jauns bankomāts. Diemžēl sarežģīts ir jautājums par siltumenerģijas tīkliem un katla māju – viss ļoti dārgi. Pašvaldībai ir jādomā arī par ielu segumu, ceļu apgaismojumu u.c., bet nereti iecerēto apstādina tieši ierobežotās finanses. Vienlaikus daudz kas atkarīgs arī no pašiem iedzīvotājiem – ir lietas, kur naudu nevajag, piemēram, talkas, apkārtnes sakopšana. Vajadzētu būt tā: sanākam kopā un darām! Organizējam tikšanās ar vaidaviešiem, ikviens var arī atnākt pie mums vai piezvanīt – ir iespējami dažādi saziņas veidi. Gribētos vairāk pozitīvas sadarbības ar iedzīvotājiem – pašvaldība ir atvērta dialogam! Prieks par trim pašdarbības kolektīviem un pamatskolas un speciālās internātskolas pedagogiem – tie ir cilvēki īstajā laikā un vietā, ļoti aktīvi darbojas. Lai gan izmaksas ir augstas un skolēnu nav daudz, mēs cīnīsimies, lai Vaidavas pamatskola paliktu – bērniem ir jābūt iespējai iegūt izglītību pēc iespējas tuvāk dzīvesvietai, tā ir jebkuras apdzīvotas vietas prioritāte!

Tam piekrit arī Vaidavas pamatskolas direktore Sigita Tama: – Skolā pašlaik mācās 83 bērni, pirmsskolas grupu apmeklē 17 bērni. Ar pirmās klases nokomplektēšanu problēmu nebūs – vecāki spēj novērtēt lauku skolas priekšrocības. Uz mūsu skolu brauc pat no Valmieras. Šai vietai ir kas īpašs – ezera tuvums, sakoptība, miers. Bērni vairāk iegūst un kļūst par lielākiem patriotiem augot savas dzimtās vietas tuvumā. Ja skolu nebūs, lauku teritorijas izmirs. Ir jau viegli tagad visu nojaukt, tomēr ir jābūt apdomīgiem un jāskatās arī nākotnē!

Makšķernieks Vaidavas ezerā noķer zelta zivtiņu. Protams, saka vēlēšanos:

- Gribu nelielu uzņēmumu, kārtīgu māju un mašīnu!
- Labi, bet izvēlies – kredītā vai līzingā!
- Ak tā? Nu tad labāk tu izvēlies: eļļā vai sviestā?

Pasakā princese noskūpst vardi, un varde pārvēršas par princi. Dzīvē princese noskūpst princi, un viņš pārvēršas par vardi.

Darbā ar datoru vissvarīgākais ir neļaut viņam nojaust, ka tu steidzies.

Darbību uzsākusi Rīgas Tālmācības vidusskola – pirmā tālmācības vidusskola Latvijā!

Pateicoties Izglītības un zinātnes ministrijas atbalstam, Rīgas Tālmācības vidusskolā sākot ar 2009./2010. mācību gadu Latvijā pirmo reizi tiks uzsākta vispārējās vidējās izglītības vispārizglītojošā virziena apguve tālmācībā, kas ir neklātienas izglītības paveids.

Rīgas Tālmācības vidusskola (RTV) ir privāta izglītības iestāde, kuras mērķauditorija ir jebkurš cilvēks, kurš vēl nav uzsācis vai ir pārtraucis mācības vidusskolā. Vidusskola piedāvā jebkuram interesentam uzsākt mācības 10., 11. vai 12.klasē.

Tālmācības izglītības forma ir ērta un viegli apvienojama ar darbu un privāto dzīvi, jo paredz klātienas konsultāciju apmeklēšanu tikai vienu reizi mēnesī- sestdienās. Audzēknis mācās patstāvīgi, izmantojot mācību līdzekļus un Rīgas Tālmācības vidusskolas izstrādātos un elektroniski pieejamos tālmācības papildmateriālus. Kā jebkurā citā vidusskolā, arī RTV ir jākārtos ieskaite un eksāmeni. RTV paver iespēju iegūt vidējo izglītību arī tālākajos Latvijas novados un pat ārzemēs dzīvojošajiem un strādājošajiem tautiešiem. Ārzemēs dzīvojošie tautieši ieskaite kārtos izmantojot internetu.

Uzņemšana Rīgas Tālmācības vidusskolā notiek sākot ar 30.aprīli. Plašāka informācija ir publiskota mājas lapā: www.talmacibasvsk.lv

„Rīgas Tālmācības vidusskola” reģistrācijas apliecība izdota, Rīgā 06.03.2009. ar Nr. 3913802737 un tai ir izsniegta programmas īstenošanas licence Nr. 8701, Rīgā 30.04.2009. par „Vispārējās vidējās izglītības vispārizglītojošā virziena” realizēšanu. Izglītības programmas kods 31011013.

Informāciju sastādīja:

Rīgas as vidusskola

Tālr./fakss.: +371 67592999

Mob.tālr.: +371 26447772

info@talmacibasvsk.lv

www.talmacibasvsk.lv

13.JŪNIJĀ 15.00 VAIDAVAS KULTŪRAS CENTRĀ DZIED LATVIEŠU MŪZIKAS BALVAS 2008. GADA LAUREĀTE

**IEVA PARŠA
(MECOSOPRĀNS)**

PIE KLAVIERĒM PROFESORS ALDIS LIEPIŅŠ

IEEJA PAR ZIEDOJUMIEM KLAVIERU SKAŅOŠANAI

VAIDAVIŅA Izdevējs Vaidavas pagasta padome, Skolas iela 1, Vaidava, Vaidavas pagasts, Valmieras pag. Valmieras raj., LV – 4228 tālr. 64284036, redaktore Sarma Kviesīte, tālr. 29454369. Bezmaksas izdevums. Tirāža 400 eksemplāri, iznāk reizi mēnesī.